MEXICO 68
COMENTARII OLIMPICE

ATLETISMUL INCREDIBIL...

S-a discutat mult, incredibil de mult despre condițiile cu totul deosebite pe care capitala Mexicului avea să le ofere participanților la cea de a XIX-a Olimpiadă și în special atleților ale căror strădanii se văd imediat concretizate în cifrele fără apel înregistrate de cronometre și de rulete. Dacă cineva ar avea nu numai răgazul de timp necesar dar și posibilitatea de a aduna laolaltă tot ceea ce s-a scris înaintea și în timpul desfășurării Jocurilor Olimpice, ca și ceea ce se va mai scrie de acum înainte pînă la München și poate mai departe, dacă ar avea la îndemînă, ceea ce este evident imposibil, stenograme după toate discuțiile al căror subiect a fost această Olimpiadă, cu siguranță că ar aduna cu mult mai mult material decît cuprinde acea impresionantă enciclopedie britanică!

Acum cînd apele s-au liniștit, cînd totul a reintrat pe făgașul normal, concluziile pe marginea Jocurilor sînt departe, cu mult departe de cele anticipate. Sarabanda recordurilor atletice, avalanșa performanțelor de certă valoare înscrise în foile de rezultate ale celor mai multe dintre cele 36 de probe, faptul că n-a murit nimeni, așa cum se credea și că, în cele din urmă, altitudinii cu totul neobișnuite i s-a plătit doar un tribut normal (evident în probele de mai lungă durată) duc la aprecierea că Mexicul a fost mai mult o sperietoare și că, în orice caz, el va rămîne înscris, peste decenii, cu litere majuscule printre cele mai izbutite competiții atletice ale sportului mondial.

★

Cu materialul de față ne-am propus să începem o succintă analiză a probelor desfășurate pe Stadio Universitario. Mai înainte însă se impune, credem, a prezenta pe scurt cîteva din cauzele care au determinat sau care au contribuit la realizarea acestui salt valoric uriaș al atletismului lumii.

1. Este indiscutabil că temeinicia cu care s-au pregătit toți competitorii, la altitudine sau chiar la nivelul mării, a fost factorul hotărîtor al cifrelor prestigioase care s-au înregistrat la Ciudad de Mexico. Așa cum am mai spus istoria sportului nu mai cunoaște o altă competiție care să fi fost atît de bine pregătită, sub toate raporturile, ca aceste Jocuri.

2. Altitudinea platoului mexican, faptul că aerul este mai rarefiat decît cel al trecutelor gazde ale J.O., că în general forța de atracție a pămîntului este mai mică decît la Helsinki, să zicem, au avut și ele contribuția lor concretă.

3. De data aceasta, la multe probe, vîntul a fost un aliat al concurenților, suflînd din spate, la o limită admisă de regulamentul internațional (2 m/s). A fost, între altele, cazul la triplu salt, la lungime bărbați, la sprint.

4. Tartanul cu care au fost acoperite pistele reprezintă, fără discuție, o cucerire de cea mai mare importanță. El accelerează alergarea, uniformizează lungimea pașilor și datorită faptului că se menține la un nivel constant pe frig sau pe căldură iar pe ploaie elimină riscurile unor accidente, posibile, în schimb, pe pista de zgură care se rupe și cedează în timpul alergării. Duritatea tartanului poate duce însă la accidente de tipul tendinitelor dar la Mexico, după primele antrenamente care au produs îngrijorare, procentul atleților suferinzi din cauza lui a fost, în cele din urmă, insignifiant. În ceea ce privește tartanul, se apreciază că el deschide o eră nouă pentru atletism, tot așa cum au fost cele marcate de introducerea prăjinii din metal sau a celei din fibre supraelastice.

★

Referindu-se la condițiile de concurs de la Mexico, Heinz Fallack, antrenorul șef al atleților din R.F. a Germaniei a declarat: *„Tartanul și aerul mai ușor i-a ajutat pe sportivi. Un record ca cel de 48,1 s pe 400 m garduri va fi imposibil de ameliorat în altă parte decît în Mexic sau tot pe o pistă de tartan la o altitudine asemănătoare gazdei celei de a XIX-a Olimpiade".*

În această ultimă chestiune părerile specialiștilor sînt oarecum împărțite, căci, de pildă în ceea ce-l privește pe Doubell, învingătorul cursei de 800 m, se apreciază că dacă ar fi alergat la nivelul mării rezultatul său ar fi fost mai bun cel puțin cu cîteva zecimi de secundă. Și tot la fel se spune despre recordul pe 400 m al americanului Lee Evans.

În orice caz ni se pare interesantă și părerea antrenorului român Gheorghe Zimbreșteanu care ne-a spus că, dat fiind potențialul fiziologic ridicat cu care cei mai mulți dintre atleți au abordat întrecerile olimpice, este mai mult ca sigur că recorduri foarte valoroase ar fi fost înregistrate chiar dacă Olimpiada n-ar fi avut loc la Mexico, ci la Los Angeles, la München sau în oricare altă parte a lumii, pe o pistă de tartan și în condiții meteorologice asemănătoare celor din capitala Olimpiadei din 1968.

★

Alergările pe distanțe scurte au fost la această ediție a J.O. apanajul, aproape exclusiv, al atleților negri, al celor americani în mod special. La 100 m toți cei 8 finaliști au fost negri (pentru prima oară în istoria Jocurilor), la 200 m au fost 5 iar la 400 m — 6.

La fiecare din aceste distanțe cronometrajul electric a consemnat recorduri mondiale: 9,9 s — egalat, 19,8 s și, respectiv, 43,8 s. Cîștigătorul sutei JIM HINES (22 de ani, 183 cm, 81 kg, student în educație fizică la Univ. Texas) a impresionat prin velocitate și prin finișul său debordant. Cu 15 metri înaintea liniei de sosire a avut pur și simplu o rupere care l-a distanțat decisiv de ceilalți concurenți. La fel a procedat, cu patru ani în urmă, și Bob Hayes, asigurîndu-și victoria la Tokio. Ca și predecesorul său, Hines a fost „handicapat" de tehnica modernă a cronometrării. După cum se știe, de la J.O. din 1964 a fost introdus ca oficial cronometrajul electric iar cel manual a rămas doar cu o funcție consultativă. La Tokio cronometrorii au înregistrat pentru Hayes 9,9 s dar timpul oficial a fost de 10,0 s. De data aceasta Hines a obținut „electric" 9,89 s (timpul a fost rotunjit la 9,90 s) dar dacă ar fi fost cronometrat oficial — manual, astăzi recordul lumii era de 9,8 s! Drumul său spre podiumul olimpic a avut patru etape: 10,2 (1) în serii, 10,1 (2) în sferturile de finală, 10,0 (1) în semifinală — record olimpic egalat (vînt din spate 1,60 m/s) și 9,9 (1) — în finală — record olimpic (vînt 0,30 m/s).

Specialiștii prezenți la fața locului au remarcat la Hines un fapt cu totul ieșit din comun. După cursa semifinală, în timp ce alți concurenți se odihneau în vestiare, Hines s-a dus direct pe stadionul de încălzire și timp de mai bine de o jumătate de oră n-a oprit deloc „motoarele"! A făcut gimnastică, a executat 30 de starturi (!!) unele cu 1/1 forță, a făcut zeci de curse pe distanțe scurte și chiar complete. Finala a fost, în cele din urmă, o completare a acestora! Întrebat de ce a procedat astfel, Hines a declarat: „Am urmărit să-mi mențin concentrarea nervoasă la un nivel constant ridicat. Sînt bucuros că am reușit, că am putut cîștiga în fața vechiului și puternicului meu rival Charlie Greene, că am obținut din nou 9,9 s".

Dintre finalele olimpice aceasta a sutei de la Mexico a fost cea mai rapidă. Media primilor 6 clasați (am ales 6 ca să putem face o comparație cu Roma unde finalele numărau doar 6 concurenți și nu 8 ca la Tokio, și Mexico) a fost de 10,03 s! La Tokio această medie a reprezentat 10,26 s iar la Roma 10,28 s. Să nu uităm însă că la acestea din urmă s-a alergat pe zgură, tartanul oficializîndu-se olimpic abia acum, în 1968.

În orice caz, apropo de preliminarii, este de notat faptul că autori ai unor performanțe de 10,2 s în semifinale (Figuerola, Ramirez, Kone) n-au putut ajunge între primii opt și că fără fotografierea sosirilor rolul arbitrilor ar fi fost extrem de îngrat!

★

La 200 m a învins TOMMIE SMITH (25 de ani, 191 cm, 84 kg, din San Jose) într-o manieră care a stupefiat sute de milioane de telespectatori... În timpul celei de a doua semifinale (prima fusese cîștigată de Carlos cu 20.1 s — record olimpic), pe care a încheiat-o tot în 20,1 s Smith a suferit un accident muscular. Faptul că imediat după cursă șchiopăta, că nu se arăta capabil nici să-și mai dezlege șireturile pantofilor, fiind deîndată luat în primire de medici, ne-a făcut să bănuim că atletul american suferise o întindere despre care am crezut că avea să-l stopeze pentru ultima cursă. Cum s-a comunicat ulterior, n-a fost vorba însă decît de o „banală" contractură musculară și Smith a fost recuperat imediat. În finală el a făcut proba remarcabilelor sale calități cîștigînd detașat, ultimii 20 de metri parcurgîndu-i pur și simplu cu brațele ridicate spre cer. Evident o asemenea poziție de alergare poate fi făcută, dar pe seama... performanței! Smith a obținut 19,78 s (oficial 19,8 s) — nou record al lumii, dar este limpede pentru oricine că dacă ar fi alergat normal pînă la sfîrșit, recordul ar fi putut fi mai bun cu cel puțin o zecimedouă.

Surprinzătoare înfrîngerea suferită de John Carlos (20,0) la australianul Peter Norman (20,0) a cărui linie dreaptă a fost cu totul remarcabilă. Spunem surprinzătoare, deoarece Carlos are în acest an 19,7 s, rezultat neomologabil deoarece a folosit pantofi cu 66 de cuie (ulterior J.O. și aceștia au fost... oficializați!).

Medii comparative: 1968 — 20,20, 1964 — 20,61 și 1960 — 20,71 s.

★

Cursa de 400 m a prilejuit cea mai rapidă alergare din istoria probei, în care primii doi clasați au reușit incredibilul: să parcurgă fiecare sută de metri în mai puțin de 11,0 secunde! Medaliatul cu aur LEE EVANS (21 de ani, 180 cm, 78 kg) nu este un atlet nou. Aleargă pe 400 m de la vîrsta de 14 ani (1961 — 61,7 s). Ulterior rezultatele sale au progresat neîntrerupt de la un sezon la altul: 1962—54,7 1963—52,0, 1964—47,9, 1965—46.6, 1966—45,2, 1967—44,9, 1968—44,0 (record mondial neoficial din cauza celor 68 de cuie!). Volumul uriaș de muncă depus în vederea Olimpiadei i-a asigurat lui Evans un grad ridicat de pregătire și o rezistență în viteză de regim la indici superiori, care i-au facilitat succesul, ajutîndu-l să cîștige pe ultimii metri atunci cînd, pentru oricare altul, situația era irremediabil compromisă căci Larry James conducea cu autoritate și James nu este un sportiv oarecare (anul acesta, la South Lake Tahou obținuse 44,1).

★

Mai mult decît oricare alt concurs, Olimpiada mexicană impune o revizuire a aprecierii generale asupra valorii rezultatelor din moment ce cifre de 45,9 și 46,1 s, considerate ca excelente, nu mai pot asigura calificarea în... semifinalele competiției, așa ca să nu mai vorbim de accesul în finală barat unor alergători de 45,7 și 45,9 s!

Medii: 1968—44,63, 1964—45,60 1960—45,45.

Această apreciere vizează însă nu numai cursa de 400 m, ci și multe alte probe între care, de pildă, cea de 100 m femei. Campioana olimpică a anului 1968, WYOMIA TYUS (23 de ani, 170 cm, 61 kg) și-a reeditat succesul de la Tokio reușind, încă din serii, să-și egaleze recordul olimpic (11,2 s). În sferturile de finală ea a obținut 11,0 s, performanță superioară cu 0,1 s recordului mondial, dar vîntul a suflat cu 2,70 m/s), pe care a repetat-o în finală, de data aceasta în condiții regulamentare (vînt 1,20 m/s). Cursa a fost foarte rapidă și iată că 11,1 (egale vechiului record al lumii) nu i-au fost suficiente australiencei Raelene Boyle să cucerească măcar medalia de bronz! Media rezultatelor primelor 6 clasate (11,16 s) este superioară recordului olimpic de la Tokio!!

★

În cealaltă probă feminină de sprint pronosticurile specialiștilor indicau că medalia de aur la 200 m va fi disputată de americancele Barbara Ferrell și Wyomia Tyus. Prima reușise în serii 22,9 s — record olimpic, cea de a doua, fără să forțeze, 23,0 s. Lor li s-a adăugat, pe lista de pronosticuri, australianca Boyle care în semifinale a egalat recordul olimpic pentru ca însă, imediat, Ferrell să fie cronometrată în 22,8 s. În finală lucrurile nu s-au petrecut, conform previziunilor, decît pînă pe la jumătatea liniei drepte deoarece poloneza Irena Kirszenstein-Szewinska (22 de ani, 176 cm, 60 kg) a avut un finiș irezistibil — în maniera lui Smith, dar fără brațele ridicate! — cîștigînd net într-un timp excepțional: 22,5 s Și iarăși, iată că o alergătoare cu 22,9 s n-a putut cîștiga nici o medalie. Ca și la 100 m media primelor 6 (22,81 s) este superioară recordului olimpic de la Tokio — 23,0 s!

Și încă o constatare de ordin general, atleții vin pregătiți, la astfel de concursuri, nu numai pentru finală, ci pentru mai multe... finale pentru că chiar din serii, unde se presupune că valorile sînt oricum eșalonate pe mai multe trepte, ei aleargă la un plafon superior. Iată, la întîmplare, rezultatele din seria a III-a a cursei feminine de 200 m: 22,9, 23,1 23,3, 23,5, 23,5, 23,7, 23.9, 24,2! Comentariile devin astfel de prisos!

Romeo VILARA

3 PUNCTE...

Am așteptat cu un interes legitim apariția campioanelor noastre în primul tur din actuala ediție a „C.C.E." De la început trebuie să spunem că evoluția lor în partida cu Radnicki Belgrad nu a fost pe măsura speranțelor. Baschetbalistele românce au început partida timorate de parcă ele s-ar fi găsit în deplasare. De ce? Dacă așa abordează ele meciul pe teren propriu ce se va întîmpla la Belgrad, unde nici publicul și nici ambianța nu le vor fi favorabile ca la București.

Le-am admirat de nenumărate ori pe elevele antrenorului Grigore Costescu pentru baschetul practicat, pentru jocul în viteză, cu acțiuni frumoase, cu coșuri de la semidistanță și chiar distanță, pentru recuperările, chiar cînd înălțimea — la fel ca joi seara — nu le-a fost favorabilă etc etc.

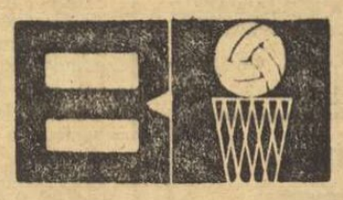

În meciul cu Radnicki au avut, însă, doar cîteva sclipiri din toate acestea. Și fiindcă au fost sclipiri, scorul le-a adus un avantaj de numai trei puncte. Nu se poate spune că nu au avut situații favorabile! Dar studentele nu au profitat de ele. Este suficient să amintim doar că, în min. 12, cele mai bune jucătoare ale oaspetelor *Kalenici* (nr. 5) și *Ciurici* (nr. 6), aveau cîte patru greșeli personale. Ciurici comisese a patra infracțiune în min. 5! În continuare, bucureștencele au încercat coșul tot de la semidistanță, deși a fost clar pentru toată lumea că nu sînt „în mînă". Ar fi trebuit ca ele să execute pătrunderi pe lîngă cei doi pivoți adverși, deoarece fiecare, menajîndu-se, se apăra doar de formă. Nu au făcut aceasta, iar cele două jucătoare înalte ale iugoslavelor au cules majoritatea baloanelor de sub ambele panouri.

Ecaterina Vogel, Sanda Dumitrescu și *Cornelia Taflan* ar fi putut forța ca cele două baschetbaliste vizate să comită a cincea greșeală, dar nu au făcut-o, iar adversarele lor au rămas în teren pînă la sfîrșitul meciului, înscriind 25 și respectiv 22 de puncte!

Pentru meciul retur de la 28 noiembrie, Politehnica pleacă la Belgrad cu o zestre destul de săracă. Sperăm că învățămintele primei partide să fie în mod just considerate și că s-a văzut că Radnicki nu dispune decît de 3—4 jucătoare valoroase. Dacă antrenorul studentelor va lua măsurile cele mai adecvate, dacă jucătoarele nu vor mai comite greșelile din sala Floreasca, și dacă vor evolua la valoarea lor reală, nimic nu este exclus. Dar, parcă, sînt prea mulți dacă...

Paul IOVAN

Povara anului care pleacă...

(Urmare din pag. 1)

compărut în fața Biroului F.R. Ciclism pentru diferite abateri este lungă. Puțini sînt cei care nu au avut... măcar o mustrare în această perioadă și constatarea reliefează faptul că principala carență a ciclismului nostru se află în greșeala de a fi exclus sau de a fi ignorat în pregătire problemele de ordin educativ.

La începutul carierei lor, alergătorii sînt (sau par a fi) cuminți ca niște fetițe. Pretențiile lor cresc însă într-un ritm vertiginos, cu mult mai rapid decît valoarea sportivă. Se inițiază imediat în trucurile ce li se par ingenioase, dar care, în fapt, sînt niște manevre puerile și primul gînd este acela de a-i trage pe sfoară pe oficiali, de a obține pe căile cele mai ușoare (ne gîndim la efort) profiturile cele mai mari. Îngăduința unora, dezinteresul altora le favorizează ascensiunea pe acest drum al ipocriziei și cînd lucrurile încep să bată la ochi sînt deja foarte grave. Talente autentice se pierd an de an în mlaștina neasanată de forul de specialitate, de cluburi și asociații, de antrenori.

1969 poate suferi consecințele lui 1968. Mulți dintre cei care ar fi avut dreptul să facă parte din lotul național sînt în afara lui ca urmare a sancțiunilor ce le-au fost aplicate. Un ultim exemplu este cel al lui Cristian Tudoran. Ciclist talentat, brăileanul vrea cu tot dinadinsul să se rateze ca om. Refuză să se angajeze în serviciu, și-a lăsat o coamă „a la beatles" și bate bulevardele în speranța că pingelele îi vor fi plătite de federație! Deci, încă un rutier șters de pe listă. Unul cîte unul, toți seniorii ciclismului se îndreaptă spre banca penalizaților și nu este greu de prevăzut că în acest ritm vom rămîne cu siguranță doar cu echipe de juniori. Din cei sancționați, se poate alcătui o echipă de valoare (tehnică), dar neavenită, nulă în ceea ce privește esența morală...

Se începe pregătirea pentru un nou sezon în condiții precare. Cu atît mai de neînțeles este faptul că în planuri — alcătuite, de altfel, cu grijă — nu se prevede nimic pentru eliminarea acestui agent coroziv, care este greșita înțelegere a menirii sportului și a locului pe care tînărul ce vizează performanța îl are asigurat în marea sa familie.

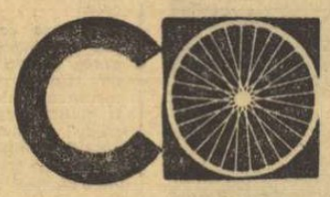

Mai mulți kilometri, politehnizarea antrenamentului, o mai judicioasă planificare a pregătirii și evoluției în competiții pot aduce o creștere a mediei orare, a valorii unora dintre cicliști. Dar toate acestea nu vor însemna nimic dacă nu se adaugă întăritorul moral care să curme maladia ce anemiază de ani de zile ciclismul nostru.

Divizionarele la cea de a VI-a confruntare

MASCULIN

Constructorul București — Voința Tg. Mureș 4984—5101 p.d. Mureșenii s-au prezentat ca o echipă omogenă, cîștigînd partida la o diferență apreciabilă, de 117 „bețe". Meciul s-a jucat pe arena Voința din Capitală.

Rapid București — Olimpia Reșița 5174—5321 p.d. Oaspeții au obținut o frumoasă și meritată victorie pe arena din Giulești. Meritul revine întregii echipe, dar îndeosebi lui I Micoroiu, care a înregistrat un rezultat bun: 950 p.d. **(A. PĂPĂDIE — coresp.)**

Flacăra Cîmpina — Gaz metan Mediaș 5217—4916 p.d. Imbatabili pe teren propriu, cîmpinenii au învins ușor. Omul nr. 1 al gazdelor a fost N. Blănaru, notat cu 924 p.d. **(C. VIRJOGHIE — coresp.)**

Petrolul Ploiești — Gloria București 5202—4974 p.d. Această partidă contează pentru returul campionatului. Un punctaj valoros a fost obținut de ploieșteanul D. Dumitru: 952 p.d. **(M. BEDROSIAN — coresp.)**

C.F.R. Timișoara — Voința Cluj 4846—4810 p.d.

FEMININ

Voința București — Voința Cluj 2363—2233 p.d. Întîlnirea desfășurată pe arena Voința din Capitală a demonstrat încă o dată că jocul de popice e prin excelență un sport individual. Prin urmare orice cădere apasă greu pe umerii echipei, iar atunci cînd acestea se repetă, așa cum s-a întîmplat cu Maria Kuthi (336 p.d.), Alexandrina Ratz (345 p.d.) și Ana Nagy (354 p.d.) de la oaspete, ele devin „fatale". Mult mai omogene, bucureștencele au obținut o victorie comodă. S-au remarcat Cornelia Moldoveanu — 442 p.d., Crista Szocs — 415 p.d. (Voința Buc.), respectiv, Ileana Gyarfaș, — 404 p.d. și Margareta Kelemen — 402 p.d.

C.S.M. Reșița — Petrolul Ploiești 2359—2315 p.d. La obținerea acestei prime victorii a reșițencelor au contribuit, în mod special Jijia și Stanca cu 407, respectiv, 401 p.d. **(D. PLAVIȚU — coresp.)**

Hidromecanica Brașov — Rapid București 2387—2244 p.d. Cel mai bun rezultat a fost notat în dreptul numelui Elenei Cernat (Rapid) — 436 p.d. **(C. GRUIA — coresp. principal).**

Voința Tg. Mureș — U. T. Arad 2489—2377 p.d. Margareta Szemanyi a reușit o cifră ridicată — 497 p.d. **(I. PĂUȘ — coresp. principal).**

Gaz metan Mediaș — Laromet București 2168—2269 p.d. S-a jucat pe arena „Geamuri", cu care bucureștencele s-au acomodat mai bine decît gazdele. Elena Trandafir 409 p.d. (L), Valeria Fodor 398 p.d. (Gm) **(R. ZAMFIR — coresp.)**

Rezultatele în divizia B

Duminică, în divizia B, au fost înregistrate următoarele rezultate: **MASCULIN SERIA I:** Crișul Oradea — „U" Craiova 60—51 (34—22), Șc. sp. Mediaș — Medicina Timișoara 84—57 (39—27), Știința Petroșeni — Constructorul Hunedoara 2—0 (neprezentare), Olimpia Satu Mare — Comerțul Tg. Mureș 59—92 (27—45), Constructorul Arad — Politehnica Cluj 65—57 (22—22); **seria a II-a:** „U" Buc. — St. roșu Brașov 61—73 (26—36), Progresul Buc. — Voința Buc. 67—72 (29—34), Constructorul Iași — IEFS II Buc. 60—68 (24—35), Petrolul Ploiești — ASA Bacău 72—66 (29—35); **FEMININ seria I:** „U" Timișoara — Spartac Salonta 57—43 (23—17), Șc. sp. Craiova — Sc. sp. Satu Mare 61—54 (27—30), Politehnica Brașov — Voința Tg. Mureș 44—51 (18—20), Mureșul Tg. Mureș — Șc. sp. Brașov 72—37 (32—18), Șc. sp. Sibiu — Foresta Arad 69—64 (28—24); **seria a II-a:** Arhitectura Buc. — Școlarul Buc. 33—47 (17—19), Rapid II — Pedagogic Constanța 55—66 (25—33), Voința Buc. — Șc. sp. Ploiești 47—33 (19—16), IEFS II — Olimpia Buc. 46—44 (22—22), „U" Iași — „U" Buc. 62—46 (31—25).

TOTO

LOTURILE REPREZENTATIVE AU ÎNCEPUT PREGĂTIREA

La ultima ședință a biroului federal au fost fixate loturile de seniori și tineret, care intră în pregătire în vederea principalelor competiții internaționale ale sezonului viitor.

În lotul de seniori — al cărui principal obiectiv este participarea la competiția de tenis pe echipe „Cupa Davis" — sînt cuprinși următorii: maestrul emerit al sportului *Ion Țiriac*, campionul republican *Ilie Năstase, Petre Mărmureanu, Sever Dron* și *Viorel Marcu*. Antrenorul lotului este *Gheorghe Cobzuc*.

Lotul de tineret (jucători susceptibil de a reprezenta țara la viitoarea ediție a „Cupei Galea") are următoarea componență: *Dumitru Hărădău, Toma Ovici, Traian Marcu, Viorel Sotiriu*. Antrenor: *Ion Racoviță*.

Toți acești sportivi efectuează acum o pregătire la altitudine, în Poiana Brașov. Excepție face doar Ion Țiriac, care se află actualmente în Italia, unde participă la o serie de concursuri de iarnă.

De la începutul lunii viitoare, tenismanii loturilor reprezentative se vor reuni la București, pentru a începe antrenamentele în sală.

ÎNTREPRINDEREA ECONOMICĂ DE ADMINISTRARE A BAZELOR SPORTIVE

din București, bd. Muncii nr. 37—39, sectorul 3, tel. 21.39.71, angajează de urgență:
— tehnician norme și evidență,
— contabili principali,
— dactilografă principală,
— inspector principal
— electricieni autorizați,
— electrician auto,
— instalator gaze autorizat,
— tinichigiu auto,
— tîmplari universali,
— șef depozit.

Cooperativa Deservirea ANUNȚ

Convenabile, operative și eficiente sînt cursurile pentru învățarea limbilor străine, organizate la cerere, în întreprinderi și instituții cu ajutorul cooperativei „DESERVIREA"

Informații și înscrieri în str. Filitti nr. 19, telefon 13.54.69, zilnic între orele 13—17.

luna preparatelor culinare!

Și în această lună restaurantele și cofetăriile vă oferă variate specialități de artă culinară, pregătite de maiștri bucătari și cofetari.

VIZITAȚI EXPOZIȚIILE CU VÎNZARE ORGANIZATE DE RESTAURANTE ȘI COFETĂRII ÎN LUNA NOIEMBRIE!

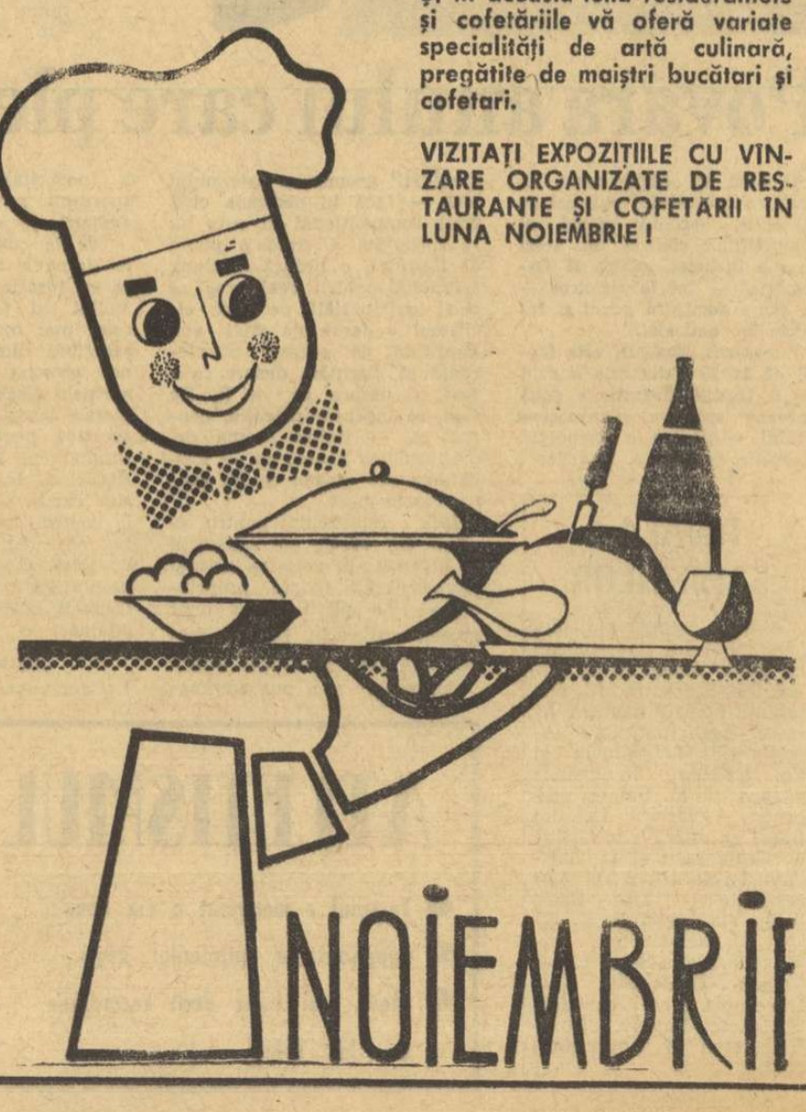

NOIEMBRIE